

PRAWO WŁASNOŚCI

Regulują to przepisy zawarte w kodeksie cywilnym –rozdział III.

Art. 180. Właściciel może wyzbyć się własności rzeczy (psa, kota lub innego zwierzęcia) ruchomej przez to, że w tym zamiarze rzecz porzuci.

W praktyce z porzuconym zwierzęciem mamy do czynienia, kiedy:

- znajdujemy psa przywiązanego do drzewa w lesie,
- pies został wyrzucony z samochodu,
- znajdujemy małe szczenięta/kocięta np. w śmietniku. itp.
- zwierzę zostaje podrzucone pod bramę schroniska.

Kwestię porzucenia reguluje również Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r o ochronie zwierząt, art. 6 ust.2 pkt. 11, gdzie porzucenie zwierzęcia przez właściciela (bądź opiekuna) jest czynem bezprawnym, karanym i ściganym jako przestępstwo na podstawie art. 35 w/w ustawy.

Art. 181. Własność ruchomej rzeczy niczyjej nabywa się przez jej objęcie w posiadanie samoistne.

W praktyce nabywamy prawo własności porzuconego psa/kota, **gdy znalezione zwierzę zabierzemy do domu i traktować będziemy tak, jakby było ono naszą własnością.** Jest to tzw. posiadanie samoistne – art. 336 k.c.

Skoro właściciel zwierzęcia świadomie porzucił go to po jego objęciu w **posiadanie samoistne** jesteśmy traktowani jako jego właściciel i nie ma znaczenia, jak długo przebywa pod naszą opieką.

